

Графа сичко-то редомъ, и да му явимъ, че сме намѣрили Госпожъ Графицъ живъ па макаръ ны послъ и погубиль — отъ Бога ще добѣвмъ награжданіе.

Хунсъ. Хайде, хайде, брате, азъ ще отидъ радостно, па какво то даде Богъ.

Графица-та. Недѣйте мои добри хора, може да си загубите главы-тѣ зарадъ мене, а нищо нещете можа да ми помогнете.

Хансъ. О моя Госпоже, като вы е упазиль милостивый Богъ за тѣзи преминълы-тѣ седемъ годны, — той ще умилостиви и Графово-то сърце. — Останете вы тука на миръ, а мы ся надѣваме, че ще извършимъ добро.

Графица-та. Като е тѣй, а вы идете съ името божіе. и гледайте добръ. —

Хансъ. Съ Ботомъ останете, наша предобра Госпоже (*отидохъ*).

ПОЗОРИЩЕ. III.

ШМЕР. А къдъ отидохъ тѣзи хора майчице?

Граф. Милостивый Богъ нека имъ благослови и на добро управи стѣпки-тѣ. — Отидохъ да явкть на баща ти, че ся намѣрили и двама ны живы.

ШМЕР. Аче какво ще бжде тогова?

Граф. То само единъ Богъ знае (*чува ся гласъ на ловцы по горъ-тѣ*). Хайде, чедо, да отидемъ въ пещеръ-тѣ; тѣзи ся нѣкои хора, излѣзли по ловъ. О Боже, гдѣ ли е сега наша-та сърна! —

ШМЕР. А зацо питате за сърна-тѣ?